

FORDELE

ULEMPER

SAMVÆR MELLEML PLEJEBØRN OG BIOLOGISKE FORÆLDRE

Børn, der ser de biologiske forældre, har færre adfærd- og emotionelle problemer og en større sandsynlighed for genforening med de biologiske forældre sammenlignet med børn uden kontakt (2) (obs. netværksplejebørn)

Samvær vedligeholder barnets tilknytning til dets biologiske familie (1, 3, 4)

Samvær giver en større oplevelse af sammenhæng i barnets livshistorie og bidrager til udviklingen af barnets identitet ved at opmuntre barnet til at være opmærksom på sin fortid (1)

Samvær forbedrer den psykologiske trivsel hos plejebarnet (1, 4)

Samvær hjælper med at opretholde udsigten til at barnet på et tidspunkt igen skal hjem og bo ved sine biologiske forældre (1,3)

Forskellige studier viser, at samvær kan fremme barnets sociale og emotionelle udvikling og kan gøre anbringelsen mere stabil (1).

Plejebørns tilknytning til plejeforældre er ikke påvirket af antallet af besøg hos de biologiske forældre. (3)

Hypigheden af besøg påvirker ikke plejeforældrenes stressniveau (3).

Vigtigt at børnenes perspektiv og ønsker tages i betragtning – det gælder også yngre børn (3)

Børn der er anbragt i pleje føler sig ofte forladt af deres biologiske forældre og ønsker derfor for det meste kontakt med biologiske forældre, selvom de er blevet misbrugt eller vanrøgtet. Samvær kan reducere følelserne af forladthed, sorg og depression, som ofte følger med anbringelse (4)

Samvær anbefales generelt til alle plejebørn, medmindre barnet skades af kontakten (4)

Samvær er kun fordelagtigt for barnet, hvis det er godt planlagt og støttet og superviseret af professionelle. (1) Det er socialrådgiverens rolle at sørge for, at samværet er sikkert (1,3) og støttet af alle de involverede (1).

Samvær kan gøre det sværere for plejebørnene at tilpasse sig det at være i pleje (1).

Hos yngre børn kan samvær give hyperaktivitet, opmærksomhedsproblemer, negativitet og aggression. Hos ældre børn kan det føre til depression, angst, psykosomatiske symptomer og modstand mod kontakt (1).

Faktorer hos plejeforældrene som manglende erfaring, bekymring om samværet, lav sensibilitet, dårligt samarbejde og kritisk eller afvisende attitude over for den biologiske familie kan påvirke fremskridt og kontinuiteten af samværet (Neil & Howe, 2004, i (1))

I et studie (Neil, Beek & Schofield, 2003) (i 3) følte en tredjedel af børnene sig stressede over besøg hos deres biologiske forældre og der var kun uproblematisk kontakt hos et par enkelte.